

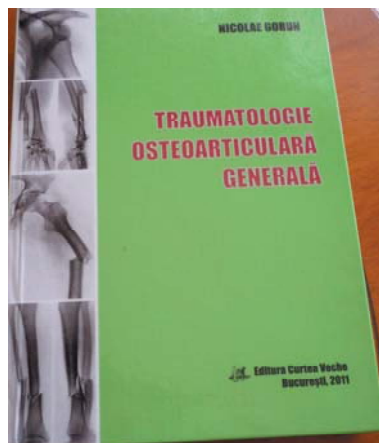
TRAUMATOLOGIE OSTEOARTICULARĂ GENERALĂ

Nicolae Gorun

Editura "Curtea Veche", București, 2011

612 pagini, 473 figuri, 24 planșe color, 12 tabele, 1368 titluri bibliografice

ISBN: 978-973-1983-63-9

D-l. Acad. Prof. Univ. Dr. Nicolae Gorun, doctor în Științe Medicale, membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România și al Academiei de Științe Medicale, cercetător științific principal gr. I, redactor șef al prestigioasei "Reviste de Ortopedie și Traumatologie", a lansat, cu prilejul Congresului Național de Ortopedie și Traumatologie cu participare internațională, desfășurat în luna octombrie 2011 la Timișoara, o complexă și valoroasă lucrare intitulată: "Traumatologie osteoarticulară generală".

Cartea este publicată la Editura "Curtea Veche", București, într-o realizare grafică de excepție.

Volumul actual este editat într-o concepție modernă, pe parcursul celor 612 pagini fiind cuprinse într-un număr de 9 capitole noțiuni generale despre entorse, luxații, fracturi, contuzii, plăgi, politraumatisme ilustrate cu figuri, tabele și imagini radiografice din experiența sa personală de peste 40 de ani în domeniul traumatologiei osteo-articulare.

Fiecare capitol are, la sfârșit, bibliografia aferentă, din care nu lipsesc lucrările autorilor români.

Monografia prezintă, în deschiderea sa, un capitol special care include momente din istoria traumatologiei osteoarticulare. Sunt descrise în amănunțime date și personalități din evoluția traumatologiei, cu contribuția fiecăruia dintre autori, precum și obiectivele și detaliile legate de momentul respectiv. De o remarcabilă analiză se bucură evoluția și dezvoltarea ortopediei românești, fiind abordate în extenso aceste momente.

Este amintită contribuția Școlii de Ortopedie Clujene la dezvoltarea acestei discipline și în special a

Acad. Prof. Univ. Dr. Alexandru Rădulescu, întemeietorul primului spital de ortopedie din țară, inaugurat, în prezența Reginei Maria, la Cluj în anul 1923. Tot aici se înființează și "Societatea Română de Ortopedie-Traumatologie (1935)", se precizează statutul acesteia și ia ființă "Revista de ortopedie și chirurgie infantilă" (1927).

La înființarea Spitalului de Ortopedie din Cluj, Al. Rădulescu menționa, citez "voi căuta din toate puterile mele ca acest spital românesc să fie un focar științific și cultural, silindu-mă să fac o mică școală de specialitate în juru-mi, păstrând intact contactul sufletesc cu știința". Datorită bogatei sale activități clinice și științifice se bucură de o largă recunoaștere internațională, fiind vizitat de personalități ale vremii, printre care și marele chirurg american Fred Albee.

De asemenea, acest prim capitol este ilustrat și cu poze color de la manifestările științifice din țară și străinătate, la care a participat D-l Acad. Prof. Univ. Dr. Nicolae Gorun, împreună cu mari personalități ale ortopediei românești și internaționale.

Deosebit de meritorie este și contribuția D-lui Acad. Prof. Univ. Dr. Nicolae Gorun, care a susținut ortopedia clujeană, sprijinind-o constant prin publicarea în paginile "Revistei de Ortopedie-Traumatologie" a numeroase lucrări ale specialiștilor clujeni, prin participarea în comisiile de doctorat, citări în lucrările sale, participări la manifestările științifice etc.

Totodată, doresc să evidențiez contribuția Școlii actuale de ortopedie la elaborarea clasificării moderne a fracturilor după sistemul AO acceptat în întreaga lume, lucru subliniat de D-nia sa în repetate rânduri.

În capitolul II al acestei valoroase monografii sunt prezentate date asupra traumatismelor: definiție, clasificare, etiopatogenie, simptomatologie, complicații și tratament.

O referire specială este legată de politraumatisme, unde se fac precizări în ce privește definiția, care trebuie să fie corectă și completă, eliminând orice confuzie și interpretare superficială.

Capitolul III include morbiditatea prin traumatisme ale aparatului locomotor, studiu statistic personal. Sunt analizate cazurile cu leziuni traumatiche examinate într-o perioadă de 47 ani (1964-2010), în timpul gărzilor efectuate, structura pe grupe de leziuni, sexe, grupe de vârstă, precum și tratamentul aplicat. Este prezentată statistica cu tipurile

principale de leziuni: fracturi, entorse, contuzii, plăgi, luxații, amputații traumatiche, politraumatisme, rupturi musculare și tendinoase.

Statistica este prezentată, în ordinea frecvenței acestor leziuni în 12 tabele, specificându-se diagnosticul și tratamentul aplicat.

În capitolul IV sunt redate noțiuni despre contuziile la nivelul aparatului locomotor, subiect mai puțin abordat în literatura de specialitate din țara noastră, fiind în același timp și un subiect din tematica de specialitate. Sunt redate noțiuni despre etiopatogenie, anatomie patologică, fiziopatologie, simptomatologie, diagnostic pozitiv și diferențial, forme clinice, evoluție, complicații, prognostic și tratament.

Sunt luate în considerare formele clinice particulare ale contuziilor care, în opinia autorului, ar fi: hematomul, sindromul Morrel-Lavallée, contuzia cu necroză tegumentară, contuzia cu decolare tegumentară, edemul dur tip Sécrotén, contuzia cu sindrom de strivire Biwartes, contuzia prin suflu.

Capitolul V analizează problematica dificilă a entorselor, insistând asupra noțiunilor de abordare și definițiilor acestor entități, terminologie, clasificare, etiopatogenie, leziunile părților moi articulare și periarticulare, leziuni ale extremităților osoase, fiziopatologie, simptomatologie, complicații și tratament.

Tratamentul entorselor trebuie să fie cât mai precoce, corect și bine urmărit, obiectivul fiind recuperarea funcțională integrală a articulației respective. Alegerea metodei adecvate de tratament ortopedic sau chirurgical, după aprecierea exactă a leziunilor, are scopul unei cicatrizării corecte a rupturilor capsulo-ligamentare. Entorsele articulației genunchiului sunt abordate pe larg, fiind descrise atât metodele clasice de tratament chirurgical, cât și metodele de tratament moderne, artroscopice, prin tehnica "os-tendon-os" sau tehnica "hamstring".

Problematica luxațiilor postraumatice este descrisă în detaliu, în capitolul VI al prezentei monografii. După prezentarea datelor generale, frecvență, cauze favorizante și predispozante, leziunile părților moi periarticulare, fiziopatologie, complicații, diagnostic pozitiv și diferențial, sunt luate în discuție metodele de tratament.

"Reducerea este o urgență pentru toate tipurile de luxații, folosind nu numai forța, ci mai ales priceperea". Sunt analizate diferitele metode de tratament ortopedic sau chirurgical, necesitatea anesteziei pentru majoritatea articulațiilor (umăr, genunchi, șold, tibio-tarsiană, police,

etc.), fiind ilustrate cu imagini radiografice de cea mai bună calitate din cazuistica personală.

Noțiunile despre plăgi sunt descrise în capitolul VII, iar cele referitoare la fracturi în capitolul VIII. În aceste două capitole analiza se face urmărind criteriile enunțate anterior, de un real interes bucurându-se subcapitolul referitor la clasificarea modernă AO a fracturilor, leziunile părților moi asociate în clasificarea lui Tscherne, problematica fracturilor deschise, precum și tratamentul acestora.

Mijlocele de tratament chirurgical, detalierea lor pe cazurile operate, precum și complicațiile tratamentului sunt ilustrate cu imagini radiografice, care reflectă rezultatele obținute.

Diferitele tipuri de fracturi sunt exemplificate cu imagini din cazuistica personală, executate la un înalt nivel tehnic și rezolvate excelent din punct de vedere chirurgical.

Este de remarcat preocuparea autorului asupra unor aspecte particulare, cum ar fi: condițiile fiziologice și patologice ale focarului de fractură, variantele restructurării osoase, riscul septic local și general, primul ajutor, dificultăți și greșeli de tratament.

Se insistă asupra urmăririi, în timp, a efectelor traumatismelor și tratamentelor aplicate în vederea recuperării funcționale sau pentru reevaluarea conduitei terapeutice.

Monografia se încheie cu fracturile localizate pe oase bolnave și fracturile de oboseală, incidente și complicații ale osteosintezei metalice.

Analizând recenta monografie, constatăm aspectul grafic deosebit și calitatea ireproșabilă a imaginilor, conținutul științific cu aducerea la zi a problemelor de patologie abordate, meticulozitatea în alegerea tratamentului adecvat, bogata sa cazuistică.

Monografia este bazată pe o bibliografie amplă, constituită dintr-un număr de 1368 de titluri, între care tratate și lucrări ale specialiștilor români repartizate pe capitole.

Prezenta monografie a D-lui Acad. Prof. Univ. Dr. Nicolae Gorun este extrem de valoroasă, bine argumentată, cu o contribuție deosebită în traumatologia osteoarticulară, fiind o bază de date pentru specialiști, care nu trebuie să lipsescă din biblioteca niciunui medic ortoped în formare sau cu experiență în domeniu.

Gheorghe Tomoaia